eerst de overbevolking bestrijden en het ons zo mogelijk maken terug tot een doordachte classificatie van de inrichtingen te komen.

Men doet ook een ook een oordeel over de vorming van het penitentiair personeel. Gegeven de middelen in tijd en geld, waarover het directoraat-generaal strafinrichtingen vandaag beschikt, wordt een maximum aan inspanningen gedaan om onze personeelsleden een gedegen vorming te geven. De vergelijking met het buitenland is wat gemakkelijk, maar ik ga niet ontkennen dat men nooit genoeg kan investeren in opleiding en permanente vorming.

Uw vraag verwondert mij in zekere zin. Het kan u, als één van de kritische waarnemers van het penitentiaire gebeuren, niet ontgaan zijn dat de laatst jaren heel wat initiatieven werden gepresenteerd, die sommigen al doet spreken over een periode van penitentiaire hervormingen.

U vraagt mij u mee te delen welke initiatieven werden genomen. Ik som de voornaamste op:

- het wetsontwerp met betrekking tot het optimaliseren van het beheer van de penitentiaire capaciteit dat werd goedgekeurd door de Ministerraad; deze zogenaamde quota-wet wil onder andere een oplossing bieden voor de overbevolking en het managen van de schaarse celcapaciteit;
- het neerleggen in de Kamer van het rapport van de commissie-Dupont; dit voorontwerp van basiswet wil een oplossing bieden aan tal van problemen; ik wacht op een initiatief van het Parlement om deze tekst als wetsvoorstel in te dienen, zodanig dat het fundamenteel debat over de interne rechtspositie van gedetineerden eindelijk kan worden gevoerd;
- een voorontwerp van wet op het sociaal verweer; een nieuwe wet op de bescherming van de maatschappij wil de aanbevelingen van de commissie internering uitvoeren; deze tekst werd voor advies voorgelegd aan diverse overheden, diensten en experten,; binnen enkele weken kan het interkabinettenoverleg worden opgestart;
- de subsidiëring, zeg maar de oprichting van forensisch psychiatrische afdelingen in de gewone psychiatrische klinieken met het oog op de opvang en behandeling van "medium risk"-patiënten;
- een omzendbrief met betrekking tot de verbetering van de affectieve relaties tussen gedetineerden en hun familie; deze circulaire regelt onder andere de invoering van het ongestoord bezoek, en geeft elke gedetineerde in beginsel recht op tafelbezoek;
- een omzendbrief met betrekking tot het penitentiair drugsbeleid;
- meerdere omzendbrieven met betrekking tot de invoering van het elektronisch toezicht als alternatieve strafuitvoeringsmodaliteit; ondertussen zijn reeds een zeventigtal gedetineerden in elektronisch toezicht; dit aantal gaat in stijgende lijn;
- de aanwerving in alle strafinrichtingen van herstelconsulenten, die de brug moeten slaan tussen de wereld van het slachtoffer en de wereld van de veroordeelde gedetineerde; via deze experten willen we aan de detentie een herstelgerichte invulling geven;
- de oprichting van de commissie-Holsters, waarbinnen drie subcommissies werken rond volgende thema's: ten eerste de invoering van strafuitvoeringsrechtbanken, ten tweede de externe rechtspositie van gedetineerden (concreet betekent dit het herzien van de regels inzake penitentiair verlof, de halve vrijheid, en vooral ook de voorwaardelijke invrijheidstelling; in deze subcommissie wordt met andere woorden het contentieux van de strafuitvoeringsrechtbank omschreven); en tenslotte de straftoemeting (deze werkgroep moet de hersteldimensie invoeren op het niveau van de straftoemeting, en het straffenarsenaal zo invullen dat de gevangenisstraf gemarginaliseerd wordt ten voordele van meer zinvolle sancties.

Vraag nr. 1343 van de heer Dallemagne (PSC) d.d. 14 juni 2001 (Vragen en Antwoorden, Senaat, 17 juli 2001)

Postchequerekening voor gedetineerden

Verwijzend naar zijn eerder gestelde vraag omtrent de postchequerekening voor gedetineerden wenst de heer Ferdy Willems te vernemen of de minister van Justitie op het terrein verbetering heeft kunnen bewerken wat betreft de lange wachttijd tussen de geldbeweging en het ontvangen van de rekeninguittreksels van de postcheque voor getineerden (vraag nr. 3409, Integraal Verslag, Kamer, 2000-2001, commissie voor de Justitie, 20 februari 2001, C 394, blz. 7). In zijn antwoord gaf de minister toen te kennen dat: "De betrokken dienst heeft inderdaad reeds vastgesteld dat er enkele dagen

kunnen overheen gaan tussen de datum van de verrichting en het rekeninguittreksel dat door de Postcheque wordt opgesteld en de dag dat dit uittreksel toekomt in de gevangenis. Dat is echter volkomen te wijten aan de organisatie van de Postcheque. Het spreekt voor zich dat ik deze problematiek heb aangekaart bij diegenen die daarvoor de verantwoordelijkheid dragen."

De heer Willems heeft ondertussen vernomen dat één van de voornaamste redenen van de soms dagenlange vertraging tussen de geldbeweging en de rekeninguittreksels het feit is dat deze rekeninguittreksel worden verstuurd vanuit de kantoren van de Postcheque te Brussel. Hij stelde volgende vragen aan de minister:

1. Is er geen mogelijkheid dat de boekhouders van de strafinrichtingen via internet (bijvoorbeeld via het programma "Isabelle") sneller bericht zouden krijgen van gedane geldverrichtingen?
2. Zo ja, tegen welke termijn denkt u dit op het terrein te kunnen realiseren?
3. Zo neen, heeft u reeds zicht op andere pistes om aan deze problematiek het hoofd te bieden?

De minister gaf volgend antwoord:

Tot op heden is bij het Directoraat-generaal Strafinrichtingen nog geen gebruik gemaakt van het programma "Isabelle" via internet. Er zal onderzocht worden of tegen het gebruik maken van dit programma via internet in verband met de gedetineerden geen wettelijke, reglementaire en praktische bezwaren gelden, en of de gegevens via dit programma inderdaad sneller dan via de gebruikelijke weg kunnen bekomen worden.

Er is geen zicht op andere pistes om sneller aan bedoelde rekeninguittreksels te komen.

Vraag nr. 410 van de heer Ferdy Willems (VU-ID) van 9 juli 2001 (Vragen en Antwoorden, Kamer, 2000-2001, 27 augustus 2001)

Tekort aan tolken

In een recent kranteninterview met een gevangenisdirecteur wordt naast het probleem van de overbevolking ook onder meer het probleem van een tekort aan tolken in de gevangenis gesignaleerd. Vaak is het zelfs zo dat andere medegedetineerden worden verzocht als tolk op te treden.

De heer Martial Lahaye stelde de minister van justitie volgende vragen:

1. Bent u op de hoogte van deze problematiek?
2. Wat gaat u doen om dat te verhelpen?

De minister antwoordde:

1. Zoals u wellicht weet zijn er in de Belgische gevangenissen onder de gedetineerden tientallen nationaliteiten en evenveel verschillende talen vertegenwoordigd. Vaak beheersen deze gedetineerden geen enkele andere taal dan hun moedertaal en dienen zij een beroep te doen op de help van medegedetineerden om hun problemen verstaanbaar te maken.
   Om de taalproblemen van deze gedetineerden te verhelpen door gebruik te maken van een tolk, zou dit concreet betekenen dat het directoraat-generaal strafinrichtingen in minstens zoveel tolken dient te voorzien als er talen gesproken worden in de verschillende strafinrichtingen. In de praktijk is dit quasi onmogelijk zoals u wellicht zal kunnen begrijpen.

2. Om de taalproblemen te verhelpen is er sinds 2001 een budget voorzien voor tolken in het kader van de procedure voorwaardelijke invrijheidstelling. Zo kan de gedetineerde bij het verschijnen voor het personeelscollege en de commissie voorwaardelijke invrijheidstelling een beroep doen op een tolk. De kosten die hieraan verbonden zijn vallen ten laste van de begroting van het ministerie van Justitie (prestaties door derden).

Vraag nr. 421 van de heer Martial Lahaye (VLD) van 16 juli 2001 (Vragen en Antwoorden, Kamer, 2000-2001, 27 augustus 2001)

Opleiding van gedetineerden - voortzetting

In de geest van het integratiebeleid zou de opleiding van gedetineerden volgens de heer Dallemagne een prioriteit in de strafinstellingen moeten zijn.